

زوج‌های زندانی (<http://www.radiozamaneh.com/53533>)

کیان ثابتی - طی سه دهه اخیر، نظام حاکم بر ایران نشان داده است که حفظ و بقای خود را در گرو حذف و خاموش کردن هر نوع صدای مخالف می‌داند و برای مقابله با هر کدام از این صداها، مختلف (مذهبی، سیاسی، اجتماعی و جنسی) از روش خاصی استفاده کرده است.

گروهی را محکوم به حبس و تعزیر کرده و به گروه دیگر انواع تهمت و افترا بسته است. افرادی را مجبور به ترک وطن کرده است و گروه دیگر را ممنوع‌الخروج. یکی دیگر از روش‌هایی که حکومت طی این سال‌ها به کار برده بازداشت‌های خانوادگی بوده است. از دهه ۶۰ تا به امروز شاهد این رفتار و روش در برخورد با هواداران و اعضای سازمان مجاهدین و احزاب چپ بوده‌ایم.

طی چندماه اخیر روش جمهوری اسلامی در برخورد با شهروندان بهایی وارد فاز جدیدی شده است. پیش از این شهروندان بهایی به طور فردی احضار یا بازداشت می‌شدند، ولی از اولین ماه‌های سال ۱۳۹۱ احضار و بازداشت‌های دسته‌جمعی شهروندان بهایی در ایران رو به افزایش نهاده است. از آخرین موارد گزارش شده می‌توان به تفتیش همزمان منازل ۱۳ شهروند بهایی در شهرستان قروه و همچنین احضار هفت شهروند بهایی ساکن قزوین به اداره اطلاعات شهر مزبور اشاره کرد که در واقع دنباله احضارها و بازداشت‌های دسته‌جمعی است که طی ماه‌های گذشته در استان گلستان، مازندران، تهران، سنندج و مشهد صورت گرفته است.

احتمالاً یکی از دلایلی که نظام حاکم بر ایران دست به چنین اقداماتی (احضار و بازداشت‌های دسته‌جمعی) می‌زند ایجاد فضای ترس، نگرانی و اضطراب دائم در بین شهروندان بهایی ایران است. ماموران اداره اطلاعات وقتی وارد منزل یک شهروند بهایی می‌شوند بی‌توجه به حضور کودکان خردسال در مقابل دیدگان حیرت‌زده آنها پس از به هم ریختن منزل، پدر و مادر وی را بازداشت می‌کنند.

البته گاهی این بازداشت‌ها به صورت تدریجی صورت می‌گیرد. ابتدا پدر خانواده را بازداشت می‌کنند، سپس مادر و کمی بعد فرزند بزرگ آنان را. در ماه‌های پیشین، هوشمند سنایی در بجنورد دستگیر می‌شود. کمی بعد همسر وی - شعله شهیدی - احضار و بازداشت می‌شود. در پایان هم فرزند جوان این خانواده، شایان سنایی احضار و بازداشت می‌شود.

نمونه‌ای دیگر بازداشت عادل نعیمی و همسرش است که پس از مدتی فرزند ایشان نیز احضار و بازداشت می‌شود. اینها فقط چند نمونه از برخوردهای نیروهای امنیتی با خانواده‌های بهایی طی ماه‌های اخیر بود.

اینگونه اقدام‌ها به یقین در روحیه کودکان فعالان سیاسی و عقیدتی بی‌تاثیر نبوده است و اثر ماندگار خود را بر ذهن و روان ایشان خواهد گذاشت. شدت بازداشت‌ها به گونه‌ای پیش رفته است که بسیاری از کودکان بهایی در شهرهایی نظیر سمنان، ساری و گرگان همواره در این هراس دائم به سر می‌برند که وقتی از مدرسه به خانه برمی‌گردند آیا پدر و مادرشان در منزل حضور دارند یا توسط ماموران اداره اطلاعات بازداشت شده‌اند؟

در حال حاضر، چند کودک شیرخواره بهایی هم به اجبار با مادرانشان در زندان به سر می‌برند؛ در زندان‌هایی که فاقد استانداردها و معیارهای بین‌المللی از حیث بهداشت و امکانات است. این کودکان در محیطی آلوده با سوء تغذیه پرورش و رشد می‌یابند و معلوم نیست این دوران چه تاثیر مخربی بر آینده و روحیه آنها خواهد گذاشت.

جمهوری اسلامی به زعم خود با زندانی کردن چند شهروند بهایی، ایشان را مجازات کرده است تا دست از عقیده خود بردارند، ولی در واقع کودکان بی‌گناه این افراد را محکوم کرده است؛ محکومیت ناخواسته‌ای که اثر آن تا آخر عمر با این کودکان خواهد بود حتی اگر نمود ظاهری نداشته باشد.

گزارش‌های رسمی نشان می‌دهد که تا به امروز پانزدهم فوریه، شش زوج در حال گذراندن دوره محکومیت در زندان‌های ایران هستند که به‌جز دو زوج زندانی روزنامه‌نگار («بهمن احمدی امویی و ژیلابینی یعقوب» و «مسعود باستانی و مهسا امرآبادی») سایر زوج‌ها از شهروندان بهایی هستند که در دام پروژه «هراس افکنی» رژیم ایران افتاده‌اند.

بر اساس گزارش‌های موجود، یکی از این چهار زوج زندانی، فردین اغصانی و همسرش فرحناز مقدم نام دارند. آنها روز چهارشنبه، ۱۱ بهمن‌ماه پس از تفتیش منزل و محل کار توسط ماموران اداره اطلاعات در شهر ارومیه بازداشت شده‌اند که تاکنون هیچ اطلاعی از آنها در دست نیست.

الف- کامران رحیمیان و فاران حسامی (رحیمیان)

کامران رحیمیان و فاران حسامی یکی از زوج‌های بهایی هستند که دوره محکومیت خود را در زندان رجایی شهر و اوین پشت سر می‌گذارند. این دو در ۲۲ شهریورماه ۱۳۹۰ به دادگاه انقلاب تهران احضار و پس از معرفی خود در همان مکان بازداشت و به بند ۲۰۹ زندان اوین منتقل شدند.

به این زوج بهایی گفته می‌شود که مدرک کارشناسی ارشد آنان، غیر قانونی و از نظر حکومت اسلامی ایران فاقد اعتبار است. بنا بر این دفتر مشاوره آنان نیز غیر قانونی و به مثابه کلاهبرداری و ترویج بی‌بندوباری است. این ادعا درحالی اظهار می‌شود که کامران و فاران مدرک کارشناسی ارشد خود را از دانشگاه کارلتون کانادا دریافت داشته‌اند.

فاران حسامی پس از دو ماه و نیم بازداشت موقت به قید وثیقه‌ای معادل صد میلیون تومان آزاد می‌شود، ولی کامران همچنان در بند ۲۰۹ زندان اوین تحت بازجویی قرار دارد. در طی این مدت آرتین رحیمیان، کودک دوساله آنها از ملاقات پدر و مادرش در زندان محروم بوده است. در ۲۳ و ۲۶ آذرماه همان سال ۱۳۹۰ کامران و فاران در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب اسلامی به ریاست قاضی صلواتی به اتهام «عضویت در جامعه بهایی» و «اجتماع و تبانی به قصد برهم زدن امنیت ملی» محاکمه می‌شوند و در ۱۲ بهمن ماه حکم چهارسال حبس تعزیری ایشان اعلام می‌شود. حکم مزبور عیناً در دادگاه تجدید نظر تائید می‌شود.

کامران پس از اولین جلسه دادگاه به طور مستقیم به زندان رجایی شهر انتقال می‌یابد و فاران در ۲۵ تیرماه ۱۳۹۱ هنگام مراجعه به دادسرای اوین جهت پیگیری پرونده همسرش بدون اطلاع قبلی و ممانعت از خداحافظی با فرزند سه ساله‌اش، بازداشت و به بند زندان اوین منتقل می‌شود.

کامران و فاران متعلق به نسلی از بهاییان ایران هستند که از کودکی با ظلم و زندان آشنا شده‌اند. کامران در دوران نوجوانی با زندانی شدن پدر و مادرش مواجه می‌شود که در پی آن پدرش -رحیم رحیمیان- به اتهام بهایی بودن در سال ۱۳۶۳ اعدام می‌شود. فاران نیز در حالیکه کودک ۹ ساله‌ای بیش نبوده با هجوم ماموران امنیتی به منزل روبه‌رو شده و دستگیری پدر، مادر و خواهرش را تجربه کرده است. پدر او پس از یک سال و یک ماه زندان و پنج سال تبعید به خانه و خانواده برمی‌گردد.

فاران در طی دوران تحصیل دو دفعه به دلیل اعتقادات مذهبی از مدرسه اخراج می‌شود با این حال دیپلم خود را با رتبه ممتاز می‌گیرد. پس از آن به تحصیل در رشته روانشناسی در دانشگاه مجازی بهاییان ایران مشغول می‌شود چراکه که جوانان بهایی اجازه ورود به دانشگاه‌های سراسری ایران را نداشتند. او پس از فارغ‌التحصیلی با آنکه مدرکی از طرف دانشگاه بهایی داده نمی‌شود، با دانشگاه کارلتون کانادا مکاتبه می‌کند و رهسپار آنجا می‌شود. در کانادا با کامران آشنا می‌شود که تجربه‌ای مشابه او در تحصیل داشته است. این آشنایی منجر به پیوند زناشویی بین ایشان می‌شود.

کامران رحیمیان و فاران حسامی پس از دریافت مدرک کارشناسی ارشد برای کمک و آموزش هموطنان به ایران بازمی‌گردند. فاران پس از ورود به ایران ضمن همکاری با بهزیستی در یک دفتر مشاوره خانواده هم مشغول به کاری شود و از طرف دیگر به نوشتن و ترجمه مقالات تربیتی برای جراید و نگارش و چاپ چهار کتاب با موضوع تربیت فرزندان اقدام می‌کند. کامران اما پس از ورود به ایران موسسه مشاوره‌ای را با برادرش (کیوان رحیمیان) راه‌اندازی می‌کند که در آن یک الگوی تربیتی خانوادگی تحت عنوان "زبان زندگی" را که تاکنون در ایران ناشناخته بوده است، به والدین و کودکان آموزش می‌دهند. الگوی مزبور که در خارج از ایران به "ارتباط بدون خشونت" مشهور است، توسط پژوهشگری به نام مارشال روزنبرگ ابداع شده است. این روش یک الگوی تربیتی است که تبادل اطلاعات و حل صلح‌آمیز اختلاف‌های زندگی را تسهیل و بر ارزش‌های مشترک انسانی و نیازهای انسانی تکیه می‌کند.

عرفان احسانی و ترانه ترابی (احسانی)

عرفان احسانی به یک سال و همسرش ترانه ترابی به ۳۰ ماه حبس تعزیری محکوم هستند. آنان را می‌توان اینگونه معرفی کرد که تنها زوج زندانی بهایی یا زندانیان عقیدتی در ایران هستند که طفل شیرخواره‌شان نیز در کنارشان زندانی است.

عرفان و ترانه در سال ۱۳۸۸ با یکدیگر ازدواج کرده‌اند و ثمره این ازدواج "بارمان احسانی" است. او در اواخر خرداد ماه سال جاری متولد شده است. ازدواج ایشان مقارن با یورش ماموران امنیتی و اداره اماکن به محل کسب عرفان و برادرش علی احسانی بود. در این یورش محل کسب آنان (فروشگاه لوازم تجهیزات دندانپزشکی)، پلمپ و بسیاری از وسایل موجود در آن مصادره شد. پس از ماه‌ها پیگیری و دوندگی بالاخره پلمپ محل مزبور برداشته شد، ولی در این مدت تاریخ بسیاری از محصولات بهداشتی و پزشکی موجود در آن گذشته بود و همین منجر به ضرر مالی هنگفتی به این دو برادر بهایی شد.

علی احسانی مدتی بعد بازداشت و به اتهام تبلیغ علیه نظام به دوسال حبس تعزیری و چند سال تبعید محکوم شد. وی در حال حاضر پس از سپری کردن ایام حبس در تبعید به سر می‌برد.

صبح روز شنبه ۲۱ اسفندماه سال ۱۳۸۹، ماموران اداره اطلاعات سمنان به منزل این زوج بهایی واقع در شهر مهدی‌شهر (سنگسر) از توابع سمنان مراجعه کردند و پس از بازرسی کامل منزل و ضبط کتاب‌های مذهبی و هر آنچه مربوط به آیین بهایی بود، ترانه ترابی را بازداشت می‌کنند. ترانه در آن سال ایام نوروز را در زندان می‌گذراند و پس از سه هفته به قید وثیقه ملکی معادل صد میلیون تومان آزاد می‌شود.

ترانه ترابی در زمستان سال ۱۳۹۰ در دادگاه انقلاب شهر سمنان به اتهام "تشکیل و راه‌اندازی گروه غیر قانونی با اهداف تشکیلاتی (تشکیلات مذهبی بهایی) به نفع اجانب و معاندین نظام و عضویت در گروه غیرقانونی به هدف جذب مسلمانان و تبلیغ علیه نظام مقدس اسلامی" به پنج سال و ده ماه حبس تعزیری محکوم می‌شود که حکم بدوی در دادگاه تجدید نظر به ۳۰ ماه حبس تعزیری تغییر پیدا می‌کند.

در بحبوحه دادگاه ترانه بوده است که عرفان توسط منشی دادستان سمنان تلفنی احضار و پس از مراجعه بازداشت و پس از مدتی آزاد می‌شود. قابل ذکر است پیش از این بازداشت، عرفان احسانی از روزشنبه سوم دی ماه تا روز پنجشنبه هشتم دی ماه هر روزه به‌طور مداوم به ستاد خبری اداره اطلاعات سمنان احضار می‌شده است.

در روز شنبه دوم اردیبهشت ماه ۱۳۹۱ ماموران اداره اطلاعات سمنان به منزل عرفان و ترانه مراجعه می‌کنند و با ارائه حکم دستنویس بدون مهر و امضا درخواست ورود به منزل ایشان را مطرح می‌کنند که با ممانعت ترانه که در آن زمان باردار و در منزل تنها بوده مواجه می‌شوند. ماموران امنیتی پس از آن با زور وارد منزل می‌شوند و با توهین و ناسزاگویی به بازرسی منزل می‌پردازند و پس از به‌هم ریختن منزل و ضبط کتاب‌ها و عکس‌های مذهبی محل را ترک می‌کنند. روز پس از این حمله، عرفان احسانی در حین بازگشت به منزل در جاده سمنان به مهدی‌شهر توسط ماموران امنیتی ربوده و پس از مدتی بازداشت. آزاد می‌شود.

اعلام حکم سنگین دادگاه، هجوم ناگهانی و پرخاشگرانه ماموران امنیتی به منزل مسکونی، ربودن و بازداشت عرفان احسانی عواملی بودند که موجب شدند ترانه تحت شدیدترین فشارهای جسمی و روانی قرار گیرد و "بارمان" یک ماه زودتر از موعد مقرر متولد شود. تولد زود هنگام بارمان احسانی موجب شد که این طفل از همان بدو طفولیت دچار کم وزنی و ضعف شود و احتیاج به مراقبت ویژه داشته باشد، ولی همین کودک در سه ماهگی مجبور می شود به همراه مادرش رهسپار زندان سمنان شود.

از طرف دیگر در همان زمان که بارمان متولد شد عرفان هم به دادگاه احضار و به اتهام "تبلیغ علیه نظام تحت تبلیغ بهییت" محاکمه شد. دادگاه بدوی نامبرده را به یک سال حبس تعزیری محکوم کرد.

اول مهرماه امسال ترانه ترابی همراه بارمان سه ماهه جهت اجرای حکم راهی زندان سمنان شد و یک ماه بعد، عرفان احسانی بدون رویت رای دادگاه تجدید نظر برای گذراندن محکومیت یک ساله به زندان احضار شد. در طی این یک ماه ماموران امنیتی بی کار نشستند و عرفان احسانی را جهت انجام خدمت وظیفه بازداشت کردند که بعد به قید کفالت آزاد شد تا پس از اتمام دوران محکومیت به خدمت سربازی گسیل شود.

درحال حاضر ترانه و طفل شیرخوارهاش در حال گذراندن دوره محکومیت در زندان سمنان هستند و عرفان احسانی هم به همراه پنج زندانی بهایی دیگر به یک سلول 9 متری منتقل شده است و برای اعتراف های تلویزیونی تحت فشار قرار دارد.

سیامک ایقانی و انیسا فناپیان (ایقانی)

سیامک ایقانی و همسرش انیسا فناپیان با دو فرزند سه و هشت ساله زوج بهایی دیگری هستند که در زندان سمنان در حال گذراندن محکومیت هستند. سیامک ایقانی محکوم به سه سال و انیسا فناپیان محکوم به ۲۲ ماه حبس تعزیری است.

منزل سیامک ایقانی و انیسا فناپیان، یکی از ۲۱ منزل شهروندان بهایی بود که در اولین یورش ماموران امنیتی به منازل بهاییان سمنان مورد تفتیش قرار گرفت (یورشی که طی سال های بعد به کرات تکرار شد و منزل این زوج بهایی و بسیاری دیگر از شهروندان بهایی سمنان مورد تهاجم قرار گرفت). در این بازرسی کامپیوتر، کتاب و عکس های مذهبی همچنین آلبوم ها و عکس های خصوصی این خانواده توسط ماموران ضبط شد. در این عملیات که در ۲۵ آذر ماه ۱۳۸۷ اجرا شد، صهبار رضوانی مادر انیسا فناپیان در منزل شخصی اش، بازداشت و پس از محاکمه و گذراندن محکومیت سه ساله آزاد شد.

این شروع ماجرای این زوج بهایی بود. سیامک در هفتم اردیبهشت ماه سال بعد توسط ماموران اداره اطلاعات سمنان بازداشت و پس از شش روز به قید وثیقه آزاد شد. دو ماه بعد سیامک ایقانی در دادگاه انقلاب سمنان به اتهام تبلیغ علیه نظام تحت تبلیغ بهییت و عضویت در تشکیلات بهایی به سه سال حبس تعزیری محکوم شد. حکم مزبور در ۱۵ مهر ماه سال ۱۳۸۹ در دادگاه تجدید نظر استان مورد تأیید قرار گرفت و وی پس از احضار در ۱۵ آبان ماه همان سال راهی زندان سمنان شد.

طی مدتی که سیامک دوران محکومیت را می گذراند ماموران امنیتی همسر و فرزندان وی را نیز تحت فشار قرار می دهند، ابتدا محل کسب وی (عینک فروشی) را که تنها ممر درآمد خانواده اش بود، در ۲۷ مردادماه ۱۳۹۰ به بهانه واهی و نامشخص پلمپ می کنند. منزل وی در آستانه نوروز ۱۳۹۰ بار دیگر مورد یورش ماموران امنیتی قرار می گیرد. انیسا در دی ماه سال ۹۰ طی روزهای متوالی به طور پی درپی به ستاد خبری اداره اطلاعات سمنان احضار و تحت بازجویی های چندین ساعته قرار می گیرد.

متعاقب بازجویی های اداره اطلاعات برای انیسا هم پرونده ای تشکیل می شود و نامبرده در ۲۱ فروردین ماه سال ۹۱ به "اتهام تبلیغ علیه نظام و پیروی از بهییت" در دادگاه انقلاب سمنان به ریاست قاضی عین الکمال محاکمه می شود که یک ماه بعد حکم بدوی اعلام می شود: چهار سال و چهارماه حبس تعزیری. حکم بدوی در دادگاه تجدید نظر تعدیل و نامبرده به ۲۲ ماه حبس تعزیری محکوم می شود. انیسا فناپیان دو فرزند خردسال سه و هشت ساله اش را به مادرش (صهبار رضوانی) که چند ماهی بیشتر از آزادی اش نگذشته می سپارد و در تاریخ ۳۰ دی ماه سال جاری جهت اجرای حکم رهسپار زندان سمنان می شود.

